

Lecția 10

Să mă fi ostenit oare degeaba?

Galateni 4:8–19

Între două învățături și cei care le transmit

Să înțelegem că dacă nu păstrăm Evanghelia mântuirii prin credința în Isus Hristos credința noastră poate fi zădărnicită.

Să înțelegem că, în procesul de maturizare cu Hristos, este foarte importantă (chiar vitală) relația dintre cei care sunt slujiți și cei care slujesc.

Introducere

Am văzut cum, în Hristos, noi suntem socotiți neprihăniți prin credința în Isus Hristos, nu prin felul în care ne chinuim să respectăm Legea. Galatenii erau chemați să înțeleagă faptul că ceea ce sunt ei, anume fii și moștenitori ai lui Dumnezeu, nu se realizează prin meritele lor, prin efortul lor, ci prin inițiativa harului lui Hristos. De aceea, în cele ce urmează, apostolul Pavel pune în contrast ceea ce erau odinioară cu ceea ce au devenit, toate acestea afectând inevitabil relația dintre el și cei pe care îi slujește (galatenii). Apostolul realizează un contrast între felul în care a fost primit de către aceștia, în ciuda stării fizice precare, de parcă ar fi fost însuși Isus Hristos, și felul în care galatenii se raportează acum la el, de parcă le-ar fi dușman.

Ziua 1 – Citește Galateni 4:8–19 (v.8–9) – Învățătura veche și cea nouă

1. La ce se referă Pavel când spune că galatenii erau robiți „*celor ce din firea lor nu sunt dumnezei*”? Citește și Faptele Apostolilor 14:11–13.
2. Care sunt acele învățături „*începătoare, slabe și sărăcăcioase*”? Citește și Galateni 4:1–7.
3. Care sunt asemănările și deosebirile între învățăturile păgâne și cea iudaică?
4. Identifică în viața ta acele învățături „*slabe și sărăcăcioase*” cărora le-ai fost rob și care continuă să te robească?

Ziua 2 – Citește Galateni 4:8–19 (v.10) – Riscul întoarcerii la Lege

5. La ce sărbători mozaice se referă Pavel?
6. De ce crezi că, în versetul anterior (9), Pavel numește învățăturile Legii „*slabe și sărăcăcioase*”? Dacă sunt slabe, cum de au putere să mă robească? Citește și Coloseni 2:22–23.

7. Crezi că în generația ta există riscul întoarcerii la aceste sărbători mozaice? Argumentează-ți răspunsul.
8. În viața oricărui creștin există sărbători. Există riscul să le devii rob? Cum se poate întâmpla acest lucru și care sunt consecințele?

Ziua 3 – Citește Galateni 4:8–19 (v.11) – Osteneala lui Pavel pentru galateni

9. Care era temerea lui Pavel referitoare la galateni?
10. Care era pierderea galatenilor în decizia gravă de a se întoarce la ritualul mozaic?
11. Când ai experimentat în viața ta de slujire sentimentul de osteneală în zadar? Împărtășește cu alții felul în care ai fost motivat să mergi mai departe.

Ziua 4 – Citește Galateni 4:8–19 (v.12–15) – Atitudinea galatenilor față de apostolul Pavel

12. Care sunt amintirile apostolului Pavel legate de atitudinea galatenilor în relație cu el?
13. Care crezi că este sensul expresiei „*fiți ca mine căci și eu sunt ca voi*”? Citește și Faptele Apostolilor 26:29.
14. În ce fel trupul apostolului Pavel putea fi o ispită pentru galateni?
15. Cum ai caracteriza atitudinea ta în relație cu învățătorul(ii) din biserica de care aparții? Gândește-te la o inițiativă concretă prin care ai putea să-i(le) arăți prețuirea ta.

Ziua 5 – Citește Galateni 4:8–19 (v.16–19) – Atitudinea apostolului Pavel față de galateni

16. Descrie felul în care se manifestă râvna de-a lungul celor patru versete?
17. Ce face diferența între râvna manifestată de apostolul Pavel și cea a iudaizatorilor?
18. Conform textului, care ar trebui să fie atitudinea unui slujitor în relație cu cei pe care îi slujește?
19. Care a fost atitudinea ta față de cei pe care i-ai slujit atunci când răspunsul acestora nu a fost pe măsura așteptărilor tale? Conform textului parcurs, care ar trebui să fie atitudinea ta în astfel de momente?

Verset cheie – Galateni 4:9

„Dar acum, după ce ați cunoscut pe Dumnezeu, sau mai bine zis, după ce ați fost cunoscuți de Dumnezeu, cum vă mai întoarceți iarăși la acele învățături înșepătoare, slabe și sărăcicioase, cărora vreți să vă supuneți din nou?”

Meditație

Devenirea noastră, asemănarea noastră cu Domnul Isus, are ca fundament o Evanghelie curată, un adevăr prețuit în mijlocul nostru, singura garanție a creșterii spirituale. De aceea, este esențială comunitatea în care primim resursele pentru o maturizare a credinței noastre și în care alegem să slujim. Consider că, plecând din fața acestui paragraf, putem învăța despre importanța relației reciproce care trebuie să existe între comunitate și învățătorii ei. Deși un învățător, azi, nu are autoritatea și inspirația unui apostol, el este chemat să dea îndrumări din învățătura apostolică a Noului Testament (Faptele Apostolilor 2:42). Astfel, se nasc două întrebări care reflectă sănătatea unei comunități: care trebuie să fie atitudinea comunității în relație cu învățătorul și care trebuie să fie atitudinea învățătorului în relația cu cei pe care îi slujește.

În primul rând, atitudinea comunității față de învățător NU trebuie să fie influențată de înfățișarea sa fizică. Slujitorul poate să fie urât sau frumos, poate să aibă o condiție fizică bună sau să fie suferind. Poate avea daruri extraordinare, sau poate fi doar un credincios fără o strălucire deosebită. Pavel devenise „dușmanul” galatenilor pentru faptul că lor nu le erau pe plac adevărurile predicate de el. Atitudinea comunității față de învățător nu trebuie să fie influențată de capricii teologice, ci trebuie să fie determinată de loialitatea și dragostea învățătorului față de mesajul curat al Scripturii. Azi, în bisericile noastre, este prea puțin respect pentru Cuvânt și prea multă aplecare spre tehnica, stilul sau vocea predicatorului, durata predicii și volumul cu care aceasta este redată. După terminarea unei predici, noi ne grăbim adesea să criticăm sau să desființăm mesajul, fără a sta să ne întrebăm, cu smerenie, ce putem aplica din ceea ce am auzit. În definitiv, Cuvântul vine din partea Domnului printr-un om îngăduit de EL în slujire. El este mesagerul Lui Dumnezeu. Atâta vreme cât galatenii aveau această convingere în dreptul lui Pavel, au putut să-i primească și mesajul.

În al doilea rând, atitudinea învățătorului față de cei pe care îi slujește trebuie să fie determinată nu de obținerea unui prestigiu, ci de preocuparea pentru maturizarea lor spirituală. Nu trebuie să-i folosească pe oameni în avantajul său, pentru plăcerea lui, ci să fie gata să sufere pentru ei, să-și dorească cu ardoare ca Hristos să ia chip în oamenii pe care îi slujește, veghind la împlinirea acestui deziderat cu pasiune și cu multă osteneală. Când învățătorul trasează cărări drepte, biserica înflorește, crescând în credință, nădejde și dragoste.